

בש"פ 4220/21 - עומר חסון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4220/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: עומר חסון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה
במ"ת 29748-05-21 מיום 14.6.2021 שניתנה על
ידי כב' השופט ניצן סילמן

תאריך הישיבה: י' בתמוז התשפ"א (20.6.2021)

בשם העורר: עו"ד יוסף ח'ורי
בשם המשיבה: עו"ד יובל קדר

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סלמן) במ"ת 29748-05-21 מיום 14.6.2021, במסגרתה נקבע כי העורר יעצר עד לתום ההליכים בעניינו.

1. ביום 14.5.2021 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(א) ו-144(ב) רישא + 144(ג)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי כתב האישום, ביום 26.4.2021 בשעה 2:46, העורר נסע ברכבו מצפון לדרום בכביש 70 סמוך לתחנת המשטרה "גליל מערבי" כשהוא מחזיק, נושא, ומוביל ברכבו מטען חבלה מאולתר המורכב, בין היתר, מחומר נפץ

מרסק פלסטי מסוג RDX במקשל של כ-521 גרם, נפץ חבלה אמריקאי M7, ופחית ביטחון מס' 2 (M700) באורך של כ-28 ס"מ המכיל אבק שריפה שחור, אשר אוגדו באמצעות פיסות קרטון וסרט דביק צר בצבע כחול (להלן: המטען). המטען הינו חפץ שבכוחו להמית אדם בעת התפוצצותו. באותה העת הוצב במקום מחסום משטרי גלוי, שכלל שתי ניידות משטרה שעמדו בצד הדרך, אשר הורו לרכבים שנסעו מצפון לדרום לעצור לבדיקה. כשהעורר התקרב למחסום, קצין המשטרה שפיקד על המחסום סימן לולעצור בצד. בשלב זה העורר פנה לתוך תחנת הדלק הסמוכה למחסום במטרה לחזור על עקבותיו ולנסוע חזרה צפונה, זאת כדי למנוע את איתור המטען על ידי המשטרה. אלא, שניידת סיור שחיכתה בתוך תחנת הדלק חסמה את נתיב היציאה על מנת למנוע מהעורר להתחמק. העורר ניסה לעקוף את הניידת אך נתקע בתוך מעקה בטיחות מבטון ורכבו נעצר. בשלב זה השוטרים איתרו את המטען בתוך הרכב ופינו את האזור מאנשים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביקשה המשיבה (להלן: המדינה) לחלט את רכבו של העורר בהתאם לסעיפים 32 ו-39 לפקודתסדרהדין הפלילי (מעצרוחיפוש) [נוסחחדש], התשכ"ט-1969, וכן לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו. נטען, בין היתר, כי קמה עילת מעצר סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1) ו-21(ב) (א) וסעיף 21(א)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), שכן קיים יסוד סביר לחשש שהעורר יסכן את שלום הציבור וכי שחרורו יביא להתחמקותו מהליכי שפיטה או ריצוי עונש מאסר. בדיון שנערך ביום 14.5.2021 בא כוחו של העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ובהחלטתו מאותו יום הורה בית משפט קמא על עריכת תסקיר בעניינו של העורר.

4. בתסקיר שירות המבחן, צוין, בין היתר, כי העורר שלל מעורבות בפלילים; כי שלל שימוש בסמים; כי משפחתו מוכרת לרווחה על רקע מצוקה סוציאלקונומית קשה; כי אין לעורר הרשעות פליליות קודמות; ובאשר למעשים המיוחסים לו, העורר תיאר שפעל ללא שיקול דעת וחשיבה - התנהלות מקרית ולא מכוונת. שירות מבחן התרשם ש"ר הנסתר על הגלוי", וכי בשל הפערים המתוארים לא ניתן להעריך את רמת הסיכון הנשקפת מהעורר, אך לא ניתן לשלול סיכון להישנות להתנהגות דומה לזו שהביאה למעצרו. שירות מבחן התרשם לטובה ממערך הפיקוח שהוצע על ידי משפחתו של העורר, אולם, בהינתן העדר היכולת לגבש רמת סיכון, לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

5. בהחלטתו מיום 14.6.2021, הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים בעניינו ועל כך נסב הערר שלפנינו.

בערר נטען, בין היתר, כי שגה בית משפט קמא עת הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים; כי יש ליתן משקל לכך שהתסקיר שהוגש בעניינו של העורר אינו שלילי; כי המפקחים המוצעים הותירו רושם חיובי על שירות המבחן; כי לא נטען שהעורר עשה שימוש כלשהו במטען מלבד נשיאתו; וכי אין כל אינדיקציה לכך שהיה בכוונת העורר לעשות שימוש פלילי כלשהו במטען. על כן, נטען כי יש בחלופות המעצר המוצעות כדי לאיין את מסוכנותו של העורר.

6. דין הערר להידחות.

עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות. סעיף 22ב(1) לחוקהמעצריםקובע כי אין להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני של נאשם בעבירות נשק, אלא אם שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני. בהינתן נקודת מוצא זו, הגישה

כלפי עבירות נשק היא מחמירה, וככלל, יש להורות על מעצר מאחורי סורג וברח, אלא בהתקיים נסיבות חריגות (ראו, לדוגמה, בש"פ 2406/20 נעמאן אבו פרחאן נ' מדינת ישראל (19.4.2020)). במקרה דנן, העורר נתפס כאשר ברכבו מטען במשקל של כחצי ק"ג (בבקשת המעצר נכתב כי המטען היה מוכן להפעלה) וכל בר דעת מבין כי מטען חבלה לא אמור לשמש כמתנת יום הולדת לחותנת, אלא לצורך פלילי מובהק שעלול לקפח חיי אדם. המבקש מילא פיו מים כאשר נשאל על המטען, ובהמשך טען כי מצא את המטען. כפי שציין שירות המבחן רב הנסתר על הגלוי, איננו יודעים מהיכן הנגישות של המבקש למטען ומה היה תפקידו בשרשרת הייצור, ההעברה והשימוש במטען.

לכך יש להוסיף כי המשיב ניסה להימלט מהשוטרים על אף שסימנו לו לעצור, וכי בסופו של יום, גם התסקיר לא בא בהמלצה על שחרורו של העורר לחלופה.

7. לאור האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשפ"א (21.6.2021).

ש ו פ ט
